

20.09.2018

I. În ziua de 20 septembrie 2018, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.a) teza întâi din Constituție și al art.11 alin.(1) lit.A.a) și art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a luat în dezbatere, în cadrul controlului anterior promulgării, următoarele obiecții de neconstituționalitate:

A. Obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr.215/2001 și pentru abrogarea art.21 din Legea nr.213/1998 privind bunurile proprietate publică, obiecție formulată Președintele României.

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, a admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că Legea pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr.215/2001 și pentru abrogarea art.21 din Legea nr.213/1998 privind bunurile proprietate publică este neconstituțională în ansamblul său.

Curtea a reținut, în esență, că legea ce face obiectul controlului de constituționalitate a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor art.61 alin.(2) coroborate cu cele ale art.75 din Constituție, care consacră principiul bicameralismului Parlamentului.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului.

B. Obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.15/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, obiecție formulată de un număr de 49 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal, Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și un deputat neafiliat.

Având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea Constituțională a amânat pronunțarea pentru data de 27 septembrie 2018.

C. Obiecția de neconstituționalitate a Legii privind Codul administrativ al României, obiecție formulată de un număr de 44 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal, Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România, Grupului parlamentar al Partidului Mișcarea Populară și 6 deputați neafiliați.

D. Obiecția de neconstituționalitate a Legii privind Codul administrativ al României, obiecție formulată Președintele României.

Având nevoie de timp, Curtea Constituțională a amânat începerea dezbaterilor pentru data de 16 octombrie 2018.

II. În aceeași zi, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.d) din Constituția României, al art.11 alin.(1) lit.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a luat în dezbatere excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.434 alin.(2) lit.g) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*Nu pot fi atacate cu recurs în casație: [...] g) hotărârile pronunțate ca urmare a admiterii acordului de recunoaștere a vinovăției*”.

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.434 alin.(2) lit.g) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale.

În argumentarea soluției de admitere pronunțate, Curtea a constatat că dispozițiile art.434 alin.(2) lit.g) din Codul de procedură penală - care exclud posibilitatea atacării cu recurs în casație a hotărârilor pronunțate ca urmare a admiterii acordului de recunoaștere a vinovăției - creează, cu privire la persoane aflate în situații similare, o vădită inegalitate de tratament sub aspectul recunoașterii liberului acces la justiție, această inegalitate nefiind justificată în mod obiectiv și rezonabil, astfel că dispozițiile de lege criticate aduc atingere prevederilor constituționale ale art.16 referitor la egalitatea în drepturi și celor ale art.21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. De asemenea, Curtea a reținut că exigențele art.131 din Constituție cu privire la rolul Ministerului Public impun legiuitorului să asigure procurorului - care acționează ca apărător al intereselor generale ale societății, dar și ale părților din proces, în spiritul legalității - posibilitatea exercitării căii extraordinare de atac a recursului în casație, inclusiv în ceea ce privește hotărârile penale definitive pronunțate ca urmare a admiterii acordului de recunoaștere a vinovăției.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională, respectiv Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția penală.

*

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Plenul Curții Constituționale vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Compartimentul Relații externe, relații cu presa și protocol al Curții Constituționale